

ריקאי, שאת תמונתו הבאתם בראש הכתבה, רואים נערת בליסקוטק עם בלי אמיתי — כלומר: רק עם כיסוי זעיר וללא תוספות מיותרות. ואילו החיקוי הישראלי לבוש כמעט כולו, בדומה לרקדנית בטן. אם כבר בלי, אז שיהיה בלי אמיתי.

מאיר אותה, חיפה

החיקוי הישראלי, בדומה למקור האמריקאי, הופיע גם הוא בבלי של ממש — ראה תמונה.

רמקודיק

הסיפור שלכם „מחוז לשעות העבודה“ (העולם הזה 1637) הוזכר לי כי בקרב עובדי העירייה בירושלים נהוג לקרוא לרונני פיינשטיין, דובר העירייה, הידוע בנאמנותו לחזי קולק, בשם רמקודיק.

ח. ב., ירושלים

על אף ההשמצות

לפי דעתי מגיע כל הכבוד ליונה סופר. היא לוחמת בגלל כל הצרות שעשו לה אנשי המנגנונים השונים, על אף ההשמצות.

ס. ג. טוברניצקי, חולון

טעות לעולם צודקת

למרבה הצער קשה לומר שבחים דוֹמים על משחקם של מרבית בני הלהקה (היום).

יגאל פרוסק, ירושלים

זכות קדימה במרדור זה תינתן למכתביהם של קוראי המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

ישראל ארה"ב

הראוי היה להעלות בעייה זו מחדש ולבחון האם לא כדאי בכל זאת להקל יותר על החורים בכוח.

בנימין ריקה, אוניברסיטת ניו יורק, ארצות-הברית

פה ושם

כל מה שבא לארץ מחו"ל בא מאוחר מדי, ולא תמיד עומד על הרמה החוצלארצית. הנה, למשל, נערות הבליסקוטק שהצגתם לאחרונה (העולם הזה 1638): במקור האמריקאיות הן לא נחשבות כחולקות, אלא כחולקות שיש להן חן.

החוזרים בכוח

נידמה לי שאין חולקים כיום על ההנחה, שכדאי לעשות מאמצים להחזרתם של אורחים שהשתלמו בחו"ל ורכשו שם ידע מועיל, מבלי שמדינת ישראל השקיעה בכך מאומה. אך מאידך מערימים על דרכו של החוזר קשיים מעשיים ופסיכולוגיים מסוגים שונים. דוגמה אחת, מרגיזה במיוחד, היא מערכת חוקי המכס ושאר המיסים המוטלים על חפצי צינה של סטודנטים חוזרים. המדובר הוא באנשים ששהו בחו"ל תקופה ממושכת ולא קיבלו כל אותה עת שום תמיכה כספית ממקורות בתוך הארץ.

אנשים אלה רכשו במשך שנים, בעמל רב, תפוצים שונים לשימושם הפרטי, ואין הם רואים הצדקה לכך שהמדינה תקנוס אותם במכס ובמיסים על רצונם לחזור. ידוע לי על יותר ממיקרה אחד בו החליט ישראלי לרדות את שובו ארצה לתקופה בלתי-מוגבלת, אחרי שחשבונו העלה שיהיה עליו לוותר על מכוניתו, או תפוצים יקרים אחרים, בנוסף לעובדה שרמת החיים בארץ היא ממילא נמוכה מזו שבארצות-הברית, לי משל, או במערב-אירופה.

אם יינתן לאזרחים החוזרים, אחרי שהות של חמש שנים או יותר בחו"ל, ושלא קיבלו כסף ממקורות בתוך המדינה בתקופה זו, אותו הסטאטוס מבחינת מכס ומיסים כמו לעולים חדשים, עלולים אולי כמה יורדים לחזור ארצה. הרווח למדינה יעלה בוודאי על ההפסד של אי-גיבית המיסים.

אירגון הסטודנטים הישראליים בארצות-הברית עשה מאמצים בכיוון זה בעבר, וגם השיג כמה הקלות, אך רוב בקשות הסטודנטים נדחו על-ידי המוסדות הנוגעים בדבר. לאור הממדים המדאיגים של הירידה, מן

פרטית בשם חברת חוף הכרמל בע"מ, והיא שלטת על חלק ניכר משפת הים. חברה זו גם גובה דמי כניסה לחלק מן החוף בסכום של 80 אגורות.

האם לא הגיע הזמן להוציא מידי החברה הפרטית את השליטה על החוף? האם לא הגיע הזמן לסדר את החוף כמקום נופש, ביזור והנאה לרובבות, תחת השגחת מוסד ציבורי עליון, שרק טובת הכלל תהיה לנגד עיניו? האם לא הגיע הזמן להסדיר תחבורה ציבורית לכל חלקי החוף, עד לנקודה הרדומית ביותר?

ח. ש., חיפה

בודדים בתוך המהומה

אתם, שמצליחים יפה כל כך להתאים את הטון לנושא, נכשלתם בכיקורתכם על ה-

ספר צייד הצבייה של יצחק אורפז (העולם הזה 1536). אתם מספרים על מפקד שדחף את פקודו אל הטירוף, ועל דיג שהעלה את אשתו הבוגדת בצלצל — כאילו הם עיקרו של הספר.

וההצצה לאשיג רתית כנפשמ של בודדים-בתוך-המהומה; והתיאורים הרגילים של מצבים

אנושיים קטנים — דברים אלה ואחרים, שככשו אותי בספר נפלא זה, דווקא הם נעלמו מעיני המבקר הספרותי שלכם.

אסתר טובולסקי, תל-אביב

טובולסקי

הם תמיד חזשים וילונות

Diolen®
כבס ותלה אינם דורשים גיהוץ אינם מתכווצים

- אינם דוהים בשמש
- צבעים יציבים
- מחוסנים בפני עש
- מאריכי ימים
- אינם מתכווצים
- שומרים על צורתם
- קלים לטיפול
- הדורים
- 3 מטר רוחב — וילון ללא תפר.

חזים

פרסום מלויק

להשיג בחנויות המובחרות **פיברוטקס** בע"מ, יצרני וילונות "דיאולן" טל. 913585 תל-אביב.